

FELICIA CUIBARU

**LEGENDELE
OLIMPULUI
ÎN RIMELE LUI CĂRTICEL**

VOLUMUL I:

GENEZA

**De la Big Bang
la domnia lui Cronos**

ILUSTRĂȚII DE:

ALEXANDRA GOLDILLO

CUPRINS

CAPITOLUL 1
BIBLIOTECA ... 5

CAPITOLUL 2
CĂRTICEL ... 8

CAPITOLUL 3
GENEZA ... 13

LIBRIS

We know
books

CAPITOLUL 1
BIBLIOTECA

Ei bine, eroina noastră fixa mirată titlul eseului: „*Legendele Olimpului*”. Cui i-ar fi trecut așa ceva prin minte? Acum că vine vacanța de vară, să mergi la bibliotecă să studiezi? Când toată lumea își pregătește crema de plajă?

Și cu toate acestea, iată-ne aici. A început vacanța de vară, însă micuța noastră avea puțin timp la dispoziție pentru a finaliza această temă. Asta, dacă dorea să plece cu familia în concediu.

Singurul loc în care Clara putea găsi tot ce avea nevoie era biblioteca județeană. Acolo, printre rafturile cu mii și mii de cărți, în liniștea sălii de lectură, își putea duce la bun sfârșit misiunea. Zis și făcut!

Odată ajunsă la bibliotecă, Clara își lasă lucrurile la garderobă și intră încrezătoare în sala de lectură, când podeaua din lemn masiv începu să scârțâie sub pașii ei grăbiți.

— Ssssst! îi șopti bibliotecara de la biroul ei mare, din lemn, situat pe un postament și mai mare ce îi permitea să supravegheze întreaga încăpere.

Fetița rămăsese cu piciorul suspendat în aer, neîndrăznind să îl pună din nou pe podea. Și totuși, nu putea să rămână așa la nesfârșit, ca un cocos-târc într-un picior.

Lasă din nou piciorul jos, când dușumeaua începu să scârțâie din nou.

— Ssssst! se auzi din nou bibliotecara, făcându-i semn să păstreze liniștea.

Văzând că nu are încotro, cititoarea noastră hotărî că e mai bine să parcurgă distanța ce i-a mai rămas până la postament, cu pași repezi, țopăind mai ceva ca pe un teren minat, sperând în felul acesta că podeaua nu va mai apuca să scoată niciun zgomot, fiind luată prin surprindere de agilitatea ei.

— Ssssst! se auzi din nou, dar deja era prea târziu, Clara ajunsese deja lângă bibliotecară.

Mândră tare de isprava sa și fericită că a câștigat lupta cu podeaua, mai ceva ca un ostaș pe front, Clara îi prezentă bibliotecarei permisul pentru sala de lectură. Vizat la zi! Eiiii! Acum să te văd ce mai ai de spus, doamnă bibliotecară? jubilă în gândul ei fetița.

Bibliotecara o privi serioasă peste ochelari și nu putu să nu observe zâmbetul pe care fetița se străduia să îl estompeze fără prea multă reușită.

— Bună ziua! Am de făcut o temă și îmi sunt necesare niște cărți, șopti Clara.

— Bună! Dă-mi lista de lectură, îi răspunse tot în șoptă bibliotecara. Ia numărul acesta și mergi în liniște la masă. Îți aduc eu cărțile de care ai nevoie. Știu eu ce îți trebuie.

Clara porni victorioasă printre mesele lungi din sala de lectură în căutarea locului care i-a fost atribuit. La urma urmei, de ce nu ar fi? A traversat cu bine câmpul de luptă și a îmblânzit cerberul. Când credea că nu se mai putea întâmpla nimic, podeaua începu să scârțâie din nou, iar din spatele ei se auzi:

— Ssssst!

Cerberul revenise la starea de alertă și insista să fie păstrată liniștea în sala de lectură.

